

være, ere det ærede Medlem fra Langeland og jeg ikke enige om. Men han er dog enig med mig om, at noget maa det være, ogsaa han foreslaar at skaffe en væsentlig større Indtægt. Naar vi ere enige i dette, at en væsentlig ny Indtægt skal skaffes til Veje, og ogsaa om dette, at der i alt Fald for det følgende Aar skal skaffes en Forøgelse paa 4½ Million paa Formue- og Indkomstskatten, er det nødvendigt at indrette de Forslag, vi fremkomme med, det Grundlag, vi arbejde paa, saaledes, at der er Mulighed for at faa det gennemført og faa det gennemført ikke gennem en langvarig politisk Kamp, men at faa det gennemført i Aar. Jeg har indrettet baade det Forslag, jeg her har fremlagt, og mine øvrige Forslag derefter, og jeg har ment at tage alt det Hensyn, der kunde tages, til de forskellige Opfattelser og Strømninger, der ere i vort politiske Liv, saaledes at jeg gennemfører en Skatteordning, der forekommer mig at være den bedste, rimeligste og retfærdigste af dem, som der er nogen som helst Mulighed for at gennemføre. Saaledes vil jeg sige om det Formue- og Indkomstskatteforslag, der foreligger her — jeg vil gentage det, skønt det er sagt mange Gange for —, at jeg er naaet saa højt op med Progressionen og med Forøgelsen af Skatten paa de store Indtægter og Formuer, som jeg tror, det er muligt at naa og faa gennemført i Øjeblikket. Noget ud over, hvad der er muligt, vil og kan jeg ikke foreslaa.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den højtærede Minister fremsatte for et Øjeblik siden den Udtalelse, at der fra vor Side, fra Socialdemokraternes Side, er blevet rettet meget stærke og voldsomme Angreb paa Regeringen, fordi denne ikke vilde gaa med til at træffe Forholdsregler, saaledes at Burmeister & Wains Skibsværft ude paa Refshaleøen kunde udvides. Jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Minister siger dette og vil tilkæmpe Ministeriet et Martyrium paa dette Omraade, for der har slet ikke foreligget noget i Retning af voldsomt Angreb paa Regeringen i den Henseende. Hvad der foreligger af Angreb, er fremkommet fra højtstaaende Embedsmænd indenfor Burmeister & Wain. Saa snart det forelaa, henvendte vi os til den højtærede Forsvarsminister og spurgte ham, hvorledes det forholdt sig med denne Sag. Den højtærede Forsvarsminister svarede os, at han stillede sig personlig velvilligt, og at han haabede at kunne komme til et Resultat ud af den Forhandling, som førtes

med Burmeister & Wain. Dette blev offentliggjort i den socialdemokratiske Presse nøjagtig som udtalt af den højtærede Konseilspræsident, saa vi have handlet fuldstændig loyalt overfor Ministeriet. Selv om vi Socialdemokrater ere nogle meget store Skarn, synes jeg, at den højtærede Finansminister skal indrømme os den Ret, som tilkommer os, og jeg synes, at han aldeles ikke har Grund til at udtale, at vi have angrebet Regeringen voldsomt for dens Stilling til dette Spørgsmaal.

Ordføreren (Jørgen Jensen): Efter at den højtærede Finansminister har udtalt sig om de Mindretalsforslag, som han ikke vil kunne slutte sig til, og givet en Motivering derfor, som jeg ganske kan tiltræde, kan jeg for at spare Tingets Tid ganske undlade at komme ind paa disse. Men jeg maa dog gøre nogle Bemærkninger til de Ordførere fra anden Side, som have haft Ordet, siden jeg indledede denne Sags Behandling. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) holdt jo en meget lang Mandagstale. Jeg kom under den til at tænke paa den Karakteristik, som en tidligere munter Kollega her i Tinget, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds' Forgænger (Birck), gav af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds' Mandagsartikler i „Social-Demokraten“, at de vare Mandagens Skræk og Ugens Rædsel eller saadant noget. Nu kan jeg godt forstaa, at naar man er i den Situation, som Socialdemokraterne ere i ved denne Lejlighed, maa der mange Ord til baade for at dulme den indre Fornuftens Stemme, der tilsiger dem at stemme for disse Forslag, og for at gøre Folk ude i Landet begribeligt, hvorledes det kan være, at Socialdemokraterne i Rigsdagen altid stemme mod Forslag, som de ude i Landet fortælle, at de ere Venner af. At det ærede Medlem i Løbet af et Par Timers Tid kan komme til at fremsætte en Række diametralt modsatte Paastande, er forstaaeligt, og jeg skal ikke komme stærkt ind paa dem. Men naar det ærede Medlem i det ene Øjeblik takker for Regeringspartiets Tilslutning til Socialdemokratiets Skatteprincipper og i det næste Øjeblik gennemkritiserer Regeringens Skattelovforslag og erklærer at ville stemme mod dem, saa maa jeg sige, at det turde dog have været heldigere, om den ene af disse to Ting var bleven gemt til en anden Tale og ikke netop forekom i den samme.

Saa siger det ærede Medlem (Bang),